

ЗА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ КАДРИ

№ 23 (1272)
ВІВТОРОК
3
ЧЕРВНЯ
1980 року
Ціна 2 коп.

Газета видається з вересня 1956 року

Орган парткому, ректорату, профкому і комітету ЛКСМУ
Української ордену Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської академії

ІДЕЙНИЙ ГАРТ

Завершився навчальний рік у системі марксистсько-ленінської освіти. Його по праву називають роком ленінського навчання, роком роботи по-ленінському. У методологічних і теоретичних семінарах, школах марксизму-ленінізму, політехніках, університетах марксизму-ленінізму слухачі глибоко оволодівали ленінським вченням, вивчали історичний досвід КПРС, тісно пов'язуючи теоретичні знання з вирішенням конкретних завдань комуністичного будівництва.

Партійний комітет, партбюро факультетів і служб, партгрупи кафедр виявляли постійне піклування про виконання завдань, що виливаються з постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи», забезпечували високий науковий рівень, бойовий наступальний характер пропаганди і агітації, посилення їх дієвості, зв'язку з життям.

Для слухачів усіх ланок політичної освіти академії читався цикл лекцій: «Справа Леніна живе і перемагає».

У цьому навчальному році поліпшилася робота постійнодіючого семінару пропагандистів. Систематичну допомогу керівникам семінарів, шкіл надавали наукові консультанти із числа викладачів кафедр суспільних наук. Особливо велику роботу проводили зав. кафедрою марксистсько-ленінської філософії професор В. П. Ключников, доценти Д. А. Корчевий, О. Г. Приймак, І. П. Пророченко.

На високому ідейно-теоретичному і методичному рівні відбувалися заняття у методологічних семінарах, якими керували пропагандисти Г. О. Гіммельрейх, С. І. Лебедев, І. І. Мартиненко, Л. І. Касьянов, А. І. Котов, В. Ф. Пересипкін, К. Б. Свечін, І. О. Цурпал, К. О. Розвадовський. На заняттях цих семінарів вивчення ленінської теоретичної спадщини тісно пов'язувалося з проблемами розвитку вищої школи, із завданнями зростання сільськогосподарської науки і колгоспнорадгоспного виробництва.

Актуальні проблеми ідеологічної роботи вивчалися у теоретичних семінарах, якими керували пропагандисти В. Д. Мойсеєнко, Н. М. Шкляєва, М. Ф. Шуміхін.

Децю поліпшилася робота по організації та проведенню навчання у системі політичної освіти і партійних організацій учбової і адміністративно-господарської частини та учбово-виробничого комбінату.

Організовано, на високому ідейно-теоретичному рівні проводилися заняття в університеті марксизму-ленінізму. В цьому велика заслуга доцента Я. С. Мостового і кандидата історичних наук Ткаченка.

Повсякденну увагу питанням марксистсько-ленінського навчання викладачів та учбово-допоміжного персоналу приділяли партійні бюро факультетів: лісогосподарського, агрономічного, механізації сільського господарства, захисту рослин, ветеринарного, учбової частини, партійні групи бібліотеки, кафедр російської мови, вищої математики, механізації лісогосподарських робіт та лісоексплуатації, рослинництва, селекції та насінництва, фізіології, фітопатології, економіки сільськогосподарського виробництва.

Але в організації та проведенні занять у системі партійної освіти є і недоліки. Все ще недостатня активність слухачів на заняттях. Окремі із них навіть пропускали заняття. Не можна вважати, що партбюро факультетів і служб, партгрупи кафедр у достатній мірі контролювали роботу комуністів по підвищенню свого ідейно-теоретичного рівня.

Почалося комплектування мережі партійної освіти на наступний навчальний рік. Його треба провести так, щоб враховувати набутий досвід, побажання усіх комуністів, безпартійних щодо вибору форми марксистсько-ленінської освіти. При визначенні цих форм важливо пам'ятати, що у новому навчальному році в усіх ланках партійної освіти вивчатимуться матеріали XXVI з'їзду КПРС.

Л. БЕРЕНШТЕЙН,
заступник секретаря парткому з ідеологічної роботи.

«Справа Леніна живе і перемагає» — ця тема червоною ниткою проходила через весь навчальний рік в системі партійної освіти.

ПІДВОДЯЧИ ПІДСУМКИ

ченню матеріалів листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС. На заключному семінарському занятті обговорювалась тема: «Справа Леніна живе і перемагає».

На інших семінарських заняттях розглядалися питання методології навчально-виховної роботи у вузі. Всього на семінарах з доповідями виступили 11 слухачів. В обговоренні доповідей брали участь майже всі присутні.

З питань, розглянутих на заняттях, найбільший інтерес викликали доповіді Г. І. Волкова «Методологічні аспекти учбово-виховного процесу вищої школи», повідомлення Т. Ф. Резніченка, С. Д. Лехмана, Н. Ф. Сорокіної, Р. Д. Проценка з методологічних основ побудови структурно-логічних схем учбових занять;

довідь Н. М. Неділька «Методологічні принципи ідентифікації об'єктів автоматизації», повідомлення А. А. Руденського «Моделювання як методологічний принцип при вивченні теоретичних основ автоматизації».

Слухачі брали активну участь в обговоренні тем, що розглядалися, задавали велику кількість запитань. Найбільшу активність виявили слухачі В. І. Дідковський, В. С. Обухова, Т. Ф. Резніченко, Б. Л. Головинський,

Р. Д. Проценка, Н. Ф. Сорокіна, С. Ф. Розов, І. І. Коваленко та інші.

Із недоліків у роботі семінару необхідно відмітити найбільш пасторожуючий — нерегулярне відвідування занять. Причому, як правило, пропуски з поважних причин (учбові заняття, командировки, хвороби).

Парткому академії, разом з учбовою частиною слід допомогти, щоб на дні політнавчання не призначалися інші заходи. На заключному занятті слухачі семінару висловилися за збереження складу і напрямку його роботи. Накреслені шляхи вдосконалення його діяльності.

Л. МАРТОХНЮК,
зав. корпунктом факультету автоматизації.

ВЧАТЬСЯ ВЕТЕРАНИ

На протязі ряду років успішно працює теоретичний семінар обслуговуючого персоналу військової кафедри, яким керує комуніст В. Ф. Гуров. Слухачами цього семінару є переважно ветерани Вітчизняної війни і праці, старі більшовики.

У 1979—80-му навчальному році семінар працював над проблемою: «Вчення, що перетворює світ». Найбільш змістовно, активно, пройшли заняття по темах: «Розвиток В. І. Леніна теорії соціалістичної революції і держави», «Ленінський план побудови соціалізму і комунізму в СРСР», «Побудова розвинутого соціалістичного суспільства — втілення в життя ленінських ідей».

Жваво, на належному ідейно-теоретичному рівні пройшли також заняття по матеріалах листопадового (1979 р.) Пленуму ЦК КПРС, постанові ЦК КПРС «Про 110-ту річницю з дня народження Володимира Ілліча Леніна».

В практиці роботи семінару широко використовуються такі форми самостійного політичного навчання як підготовка рефератів і доповідей, дискусії в ході занять семінару тощо.

В поточному навчальному році особливо змістовними, цікавими і творчими були виступи слухачів теоретичного семінару Д. З. Зелінського, Ф. С. Бромберга, Н. Н. Кулика, В. А. Козлова, П. І. Уткіна та інших.

Заслужує на увагу, що набуті знання слухачі семінару широко використовують в своїх виступах перед студентами на військово-патріотичні теми, на наукових конференціях, які систематично проводяться кафедрою в кінолекторії, на політінформаціях тощо.

Значну допомогу в роботі теоретичних семінарів військової кафедри і політичного навчання її особового складу взагалі надають кафедри суспільних наук академії. З великою увагою, зокрема, були прослухані кваліфіковані лекції професорів Л. Ю. Беренштейна, М. Ф. Шуміхіна та інших.

Д. ПЛУЖНИК.

ОГОЛОШУЄТЬСЯ ПРИЙОМ

Університет молодого лектора і лекторської майстерності УСГА оголошує прийом слухачів на I курс навчання на факультеті:

- Комсомольсько-організаційної роботи;
- Наукового комунізму і міжнародних відносин;
- Історії, теорії і політики КПРС;
- Пропаганди аграрної політики партії;
- Наукового атеїзму;
- Техніки і технічного процесу;
- Ветеринарний;
- Агрохімії і ґрунтознавства;
- Економіки і організації сільського господарства;
- Агрономічний;

Електрифікації сільського господарства;
Зооінженерний;
Захисту рослин;
Лісогосподарський;
Автоматизації сільського господарства.
Строк навчання — 2 роки.
Прийом заяв до 1 жовтня 1980 року.
Заяви подавати у комітет комсомолу і деканати відповідних факультетів.
Початок занять 17 жовтня 1980 року.
Після успішного закінчення навчання слухачам видається диплом загальносоюзного зразку, і вони приймаються у члени товариства «Знання».

РАДА УНІВЕРСИТЕТУ.

Нещодавно нашу академію відвідали в'єтнамські товариші. В'єтнамська делегація, на чолі з завідувачем кафедрою партійного будівництва ВПШ при ЦК КПВ Дау Тхе Бієу, ознайомилась з будовами академії, відвідала виставку до 90-річчя славного сина в'єтнамського народу Хо Ші Міна, побувала в Народному музеї академії.

На знімках: в Ленінській кімнаті академії делегацію вітають в. о. ректора А. В. Цилорик і заступник секретаря парткому В. М. Портной (фото ліворуч).

В музеї академії (фото в центрі). Під час покладення квітів до Вічного вогню Голосіївського меморіалу (фото праворуч).

Фоторепортаж В. Шевченка.

ЗУСТРІЧ З МІНІСТРОМ

Наприкінці травня відбулася зустріч студентів, викладачів та співробітників ветеринарного факультету УСГА з міністром м'ясної і молочної промисловості УРСР, депутатом Верховної Ради республіки Віталієм Костянтиновичем Соломахою. Аудиторія № 29 не змогла вмістити всіх, хто бажав послухати керівника однієї з важливих галузей народного господарства.

Зустріч відкрив декан факультету професор П. Я. Роговський. Він розповів присутнім про роки навчання та трудову діяльність міністра. В 1950—1955 роках Віталій Соломаха — студент Київського ветеринарного інституту, староста курсу, відмінник навчання. Після закінчення вузу працював ветлікарем МТС, головою райвиконкому, першим секретарем райкому партії, першим заступником голови Запорізького обласвиконкому. В 1974 році Віталій Костянтинович призначається заступником міністра радгоспів, а з 1978 року — міністром м'ясної промисловості УРСР. За сумлінну працю він нагороджений орденом Леніна, обирався делегатом XXIII з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

Потім перед присутніми виступив В. К. Соломаха. Він висловив щире подяку за запрошення відвідати «альма-матір» і зустрітися з студентами та викладачами ветеринарного факультету академії. Віталій Костянтинович поділився спогадами про нелегкі новосинні студентські роки. Серед студентів курсу було багато фронтівців, які пройшли шляхами війни від Сталінграда до Берліна. Бажання якомога краще навчатися, оволодівати знаннями, щоб бути корисними своїй Батьківщині, було характерною рисою студентства. Професорсько-викладацький колектив видавав багато сил та енергії для того, щоб підготувати для народного господарства країни висококваліфікованих фахівців. Теплу і щире вдячність Віталій Костянтинович висловив на адресу академіка В. Г. Касьяненка, професорів Т. П. Слабоспицького, М. П. Вашетка, які працювали на той час в інституті, а також академіка М. Ф. Гулого, професорів І. О. Поваженка, С. В. Баженова, Г. О.

Гімбельрейха, Д. Я. Василенка, які і сьогодні проводять велику учбово-виховну та науково-дослідну роботу і користуються заслуженим авторитетом серед студентів та викладачів академії.

Віталій Костянтинович Солома-

ха зупинився на деяких питаннях роботи галузі, яку він очолює. До Великої Жовтневої соціалістичної революції м'ясної і молочної промисловості в країні фактично не існувало. Вона почала розвиватися лише за Радянсь-

кої влади, в роки колективізації сільського господарства. В цей час було розпочато будівництво багатьох м'ясокомбінатів, ітахокомбінатів, молокозаводів. Величезних збитків було завдано промисловості в роки Великої Вітчизняної війни. Більшість підприємств було зруйновано, а об'єднання вивезли фашисти. Але вже в 1950 році м'ясна і молочна промисловість досягла довоєнного рівня. Зараз вона займає провідне місце в світі. На сьогодні лише на Україні працює в цій галузі 2300 ветеринарних лікарів, які надійно стоять на варті охорони здоров'я людей.

Міністр висвітлював завдання, що стоять перед працівниками м'ясної і молочної промисловості, а також висловив пропозицію про доцільність підготовки на факультеті ветеринарних лікарів для роботи в цій галузі народного господарства.

В кінці зустрічі Віталій Костянтинович ще раз подякував деканові і громадським організаціям за запрошення відвідати рідний факультет, відповів на запитання присутніх.

В. ГАЛАТ,
доцент.
Міністра вітають студенти.
Фото В. Шевченка.

Учасники художньої самодіяльності двох факультетів — економічного і механічного с. г., які поїли у міському міжвузівському конкурсі художньої самодіяльності на іноземних мовах і місце.

Фото
Л. Борисевича.

Вивчаючи твори В. І. Леніна

Коли читаєш в оригіналі твори Володимира Ілліча Леніна, і, в тому числі, його праці науково-теоретичного характеру, з перших же рядків дає себе відчуття та могутня сила ленінського стилю, яка робить самий процес читання не лише корисним, але й словеним естетичної насолоди. Навіть не маючи спеціальної освіти в галузі політичної економіки чи філософії, ми читаємо твори В. І. Леніна, в яких трактуються проблемні питання цих наук, і здивовано помічаємо, що майже нічого ледоступного нашому розумінню ми не зустріли, що логіка висновків, до яких ми прийшли, опинилася немов сама собою, що переконання автора твору є також і нашими власними переконаннями.

Здатність дати читачеві насолоду пізнання нового у такій формі, коли зміст, і форма являють собою гармонійну, художньо досконалий єдність, — саме в цьому, певно, полягає «секрет» чарівності, одна з найцінніших особливостей стилю творів В. І. Леніна.

М. Горький зазначав, що ряд творів В. І. Леніна за манерою викладу мають літературно-художній характер. «Його «До сільської бідноти» треба в хрестоматію з літератури», — таку високу оцінку дав мові і стилю цієї праці Володимира Ілліча великий художник слова.

Клара Цеткін, прослухавши промову В. І. Леніна на III Всесвітньому конгресі Комінтерну (1921), сказала йому: «Я можу порівняти ваше мистецтво говорити тільки з одним — з великим мистецтвом Толстого. У вас така ж виразна, цілісна, закінчена лінія, таке ж непохитне почуття правди. В цьому — краса».

Мовне багатство науково-публіцистичної спадщини В. І. Леніна ґрунтується також на досконалому знанні мовних цінностей, що їх виробили не лише російська та інші слов'янські мови, але й такі європейські мови, як німецька, французька, англійська, італійська, на знанні класичних мов — грецької та латинської, на знанні міфології, творів класиків древньої та сучасної йому літератури.

За підрахунками учених, в творах В. І. Леніна зустрічається понад 100 іноземних і понад 650 російських прислів'їв, приказок і крилатих слів. Серед них особливо багато німецьких, французьких, англійських та латинських висловів, а також висловів, авторами яких є класики російської літератури. Так, наприклад, словами Лермонтовського вірша «Все это было бы смешно, когда бы не было так грустно...» закінчується одна з статей В. І. Леніна, в якій гостро засуджуються нездійснені «проекти» представників дрібнобуржуазного народництва. В численних творах В. І. Леніна зустрічаються латинські вислови, що супроводжуються поясненнями їх значення.

Мабуть, зайве говорити про силу емоційного впливу на читача (або слухача) таких засобів образного зображення. Цілком очевидне їх пізнавальне значення. Як бачимо, простота ленінського стилю не має нічого спільного із спрощенням: все гранично просто лише за формою викладу, а за змістом — надзвичайно глибоке.

В. І. Ленін дуже любив свою рідну російську мову, і він суворо оберігав її чистоту, борючись з бюрократичними штампами і всіляким її каліченням. В цьому зв'язку варто згадати той епізод із спогадів А. В. Луначарського, де він описує, яке незадоволення викликала у В. І. Леніна аббревіатура «пикаб» на означення поняття «працівник школи». «Що за неподобство називати таким бридким словом учителя! У нього є почесна назва — народний учитель. Вона і повинна бути за ним збережена».

Вивчаючи твори В. І. Леніна, ми збагачуємо себе і знаннями, і вміннями, ми розширюємо свою ерудицію, вчимося висловлювати свої думки, а тим самим і мислити, просто і логічно, виразно і небагатослівно. А величезний емоційний заряд та революційний пафос кожної сторінки творів В. І. Леніна є для нас водночас і безцінним уроком партійної принципи, непримиренності по тих, хто стоїть на шляху людей до світлого майбутнього.

Вивчаючи твори В. І. Леніна, ми зростаємо духовно, ми морально загартовуємо себе для благородної боротьби за комуністичне перетворення світу

З. НОВИЦЬКА,
доцент кафедри англійської мови.

І ЗНОВУ ІСПИТИ

Наближається до кінця семестр, незабаром шоста сесія, а це означає, що пройшла половина студентського життя в стінах нашої рідної академії. Здається, зовсім недавно були ми першокурсниками, а зараз навчаємося на 3-му курсі факультету механізації сільського господарства. Вивчили вже курс загальноосвітніх дисциплін, а тепер вивчаємо предмети по спеціальності.

В цьому семестрі виконуємо графічну частину курсового проекту по деталях машин, який потребує знань, набутих раніше: з опору матеріалів, технічного креслення, теоретичної механіки.

Першими на «відмінно» захистили курсовий проект П. Васильев, Б. Петрійчук, Н. Степанчук, які під керівництвом доцента кафедри деталей машин та підйомно-транспортних машин Вадима Кириловича Шкурського розробили дослідження на тему: «Знаходження параметрів черв'ячної, конічної, циліндричної, косозубої передач графічним методом».

З технічних засобів навчання розробляємо програмований посібник з різних тем, який більш досконало зна-

йомить з обраною професією.

Інженери-педагоги не тільки креслять, розраховують курсові роботи, вчать, але й беруть активну участь в художній самодіяльності факультету і вузу. Так, самодіяльна агітбригада нашого факультету зайняла на огляді вузівських агітбригад Києва 3-є місце.

Разом з головною професією ми здобуємо в академії й інші. Наприклад, одержали посвідчення кінорежисера, машиніста-тракториста 3-го класу.

Залишається все менше днів до сесії. Попереду заліки, екзамени, безсонні неспокійні ночі, проведені над книжками.

Зразу ж після закінчення сесії почнеться ще один семестр, тільки вже трудовий. Механізований загін в складі 25 чоловік їде працювати в Кустанайську область. І всі знання, набуті в академії, допоможуть хлопцям при збиранні хліба на цілліні.

Отже, побажаємо їм відмінних успіхів в навчанні і роботі!

Л. БЕЛЬДЕЙ,
студентка III курсу факультету механізації сільського господарства.

РІВНЯННЯ НА КРАЩИХ

УВК комітету комсомолу підвела підсумки Ленінського огляду-конкурсу академічних груп, присвяченого 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Кращими групами академії по курсах визнано: серед I курсів — 3 групу агрономічного факультету (комсорг Вадим Калініченко); серед II курсів — I групу факультету електрифікації сільського господарства (комсорг Олександр Савчук); серед III курсів — 6 групу факультету механізації сільського господарства (комсорг Микола Тату); серед IV курсів — I групу агрономічного факультету (комсорг Любов Сачко).

Групи-переможці першокурсників і другокурсників премійовані екскурсійними поїздками по пам'ятних місцях Київщини.

На представників III—IV курсів чекають колективні пільгові путівки до одного з міст-героїв країни. Групи-переможці нагороджені перехідними випелами ЦК ВЛКСМ «Краща академічна

група». Колективи кращих груп звернулись до всіх груп академії із закликом підтримати опубліковане газетою «Молода гвардія» звернення лауреатів комсомольських премій про розгортання змагання комсомольців і молоді Києва за право підписати трудовий рапорт XXVI з'їзду КПРС.

Вдосконалення стилю роботи в усіх ланках комсомольських організацій завжди в центрі уваги комітету комсомолу УСГА. Як відзначає на засіданні комітету комсомолу його секретар Георгій Нестеров — постійний пошук нових, більш ефективних форм роботи, ініціатива, діловитість — ось що характерне для стилю роботи багатьох комсомольських організацій вузу. В постанові ЦК КПРС «Про дальшє поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» наголошується на тому, що головне завдання комсомольських організацій — неухильно впроваджувати в життя ленінський заповіт «Учитись комунізму».

Складлась добра практика надавати допомогу комсомольським організаціям груп, курсів, проводити заняття з комсомольським активом, заслуховувати звіти комсоргів тощо. 8 пропозицій уже втілено в життя. Це, насамперед, питання організації соціалістичного змагання між академічними групами, організація СБЗ і шкіл комсоргів, навчання комсомольців на ФГП.

В комсомольських організаціях груп академії пройдуть комсомольські збори з єдиним порядком денним: «Гуртожиток — наш рідний дім».

«УСГА — вуз зразковий» — під таким девізом працює комсомольська академія. Обов'язок комсомольських бюро глибоко вникати у діяльність студрад, надавати їм діючу допомогу по поліпшенню побутових умов і створенню здорового мікроклімату серед мешканців студентських гуртожитків.

ЩОДЕННИК ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ

Здається, зовсім недавно почалась практика. А завтра буде уже місяць як ми в хлібній столиці.

14 травня. Рано-раненько, ще як світало на небокрай, ми з Сергієм Костючком пішли у поле. Ротаційною мотигою МР-300 розпушували міжряддя на насінницькому розсаднику другого покоління. Добре попрацювали, п'ятого вечір руки від утоми аж гули.

15 травня. Поле пахне весною. Довкола — скільки оком глянеш — дослідні ділянки. В інституті їх понад 20 тисяч. Більше тридцяти кандидатів наук ведуть тут дослідження, опрацьовують нові методи селекційної роботи. Одним словом, нелегко доводиться миронівським селекціонерам. Але чи завжди легко дається хліб? Звичайно ні!

16 травня. Чудові інтернаціональні традиції в інституті. На чехословацькій землі пшениці академіка В. М. Ремесла встановили рекорди. Так, Миронівська ювілейна підняла стелю врожайності до 111,9 центнера з гектара, а Миронівська-808 до 109!

Миронівські селекціонери з колегами з Інституту дослідження зернових культур з Барнбурґ-Хадмерслебену (НДР) спільно вивели сорт озимої пшениці «Дружба-2», який на дослідних ділянках дав майже 90 центнерів зерна на круг. Масове впровадження сортів миронівської селекції дало можливість хліборобам з Німецької Демократичної Республіки збільшити валові збори зерна в країні на 14 процентів.

Плідна співдружність вчених аграрників триває. Відповідно до плану нині вони розробляють агротехніку вирощування хлібних злаків.

17 травня. Над Миронівкою верховодить травень, ніби надолужуючи втрачене.

Догляд за озиминою триває. На насінницьких ділянках першого і другого року розмноження сьогодні ми завершили друге розпушення міжрядь.

18 травня. Змістовно проводить молодь Інституту пшениці свої вихідні дні. І в цю неділю комітет комсомолу організував екскурсію до Канева. Комсомольська організація, яку очолює випускник нашої академії Микола Федоренко, постійно дбає про виховання у кожного комсомольця потреби спілкування з світом прекрасного.

19 травня. Міріадами маленьких сонць на тендітних сходах ярини вирають краплини вранішньої роси. На широких гонах чітко визначились дружинні сходи гороху, ще за кількисот метрів — інше поле, тут зеленіють паростки ярого ячменю. Ще два тижні тому тут чорніла рілля, коли ми у перші дні травня засівали ці ділянки добрим зерном. І вже на наших очах змінює поле своє обличчя. На практиці вчимося простим і водночас великим хліборобським істинам.

20 травня. Ранок ще тільки починався, а співробітники інституту вже поспішали в поле. Наряд сьогодні простий: розбивка поля під насінницькі ділянки грецькі і проса. «Так не годиться!» — говорить літній хлібороб. — Поглянь, який кривий рядок вийшов у тебе».

Ну що ж, доведеться переорбляти. Практика навіть у простій справі — річ велика!

В. ГАВРИЛЮК,
студент.

Миронівський орден Леніна науково-дослідний інститут селекції і насінництва пшениці.

ЯК ДОБРЕ мріяти про майбутнє! Людина без мрії, як птах безкрилий. І бачить мало, і полінати у височині не може.

Шкільні роки минули непомітно. І ось закінчено восьмий. Я, восьмикласник, часто задумувався над тим, яку професію обрати для себе, щоб було до душі, на все життя. І не вагаючись вибрав одну-єдину професію, яка так необхідна людям, — це професія хлібороба. Я став учнем Гадижницького технікуму механізації сільського господарства.

Мені запам'ятався один чудовий літній день. Схід сонця я зустрічав у полі. На стеблах пшениці діамантами поблискувала роса, пошарпанувши додолу, щоб увійти в землю, напоїти її

рожують мене до себе, вони наповнюють моє серце радістю. Так, на практиці ознайомився із своєю майбутньою роботою, відчуваю «на смак» вподобану професію.

Сучасна тракторна бригада колгоспу, це не те, що було кілька років тому. Це — ціле механізоване виробництво. Тут і енергонасичені трактори Т-150К, МТЗ-80, степові самохідці СК-5 «Нива», СК-6 «Колос», бурякозбиральні комплекси РКС-6, КС-6 і БМ-6, майже сто різних марок сільськогосподарських машин і знарядь. І щоб вміло, високоефективно працювала техніка в полі і на фермі, людина, яка її обслуговує, повинна мати такі риси, як знання справи, розум, точ-

Закінчив я технікум з відзнакою. Повернувся у тракторну бригаду, коли це зустрів мене якось голова колгоспу у полі і говорить: «Є справа серйозна, Олександр, приходь завтра в контору».

На другий день в конторі сказали, що на засіданні правління розглядали стан механізації в господарстві і вирішили: колгоспу потрібен інженер. «Ось направлення, — сказав бухгалтер, — на факультет механізації Української сільськогосподарської академії. Вчись».

Вступні іспити... Хвилювався, звичайно, хоч математику і фізику знав бездоганно. І коли в списках студентів, зарахованих на перший курс, прочитав по скла-

Бути інженером

чистими променями сонця. У мене виробнича практика. Я — помічник комбайнера. Не хотілось непокоїти цю красу, не хотілось підризиати стебла пшениці, що так тягнулись до сонця.

Але запрацював двигун комфортабельного «Колоса», і степовий самохідець, в якому кожна деталь рухалась, виконуючи певну роботу, посунувся на стіну золотих снігів, на море пшениці. Запрацював різальний апарат, закрутилось мотило, спів яких нагадував сюрчання коників, підсилене в десятки разів. Пшениця, яка тільки-но тішила зір, поволі почала хитатись, впадати в ненаситий хедер, який потребував її все більше і більше.

Тепер бункер повний. Зупиняюсь, чекаю машину, а тим часом якась сила тягне мене до бункера, до зерна. Стою, пересипаю з долоні в долоню зернята і відчуваю, що вони притягують, приво-

ність бачення, золоті руки і ще багато дечого. І ще для того, щоб стати сільським інженером, потрібне поклонання. І глибоко поміляються ті, хто вважає, що в селі залишаються люди, які безпомічні перед гранітною стіною науки.

Адже, що таке сучасний механізатор? Це висококваліфікований працівник, який досконало знає будову сучасних машин, вміло їх використовує, глибоко обізнаний з основами агрономії та економіки. Тому доводиться багато вчитись. І вчитись не заради того, щоб вчитись. Вчитись треба для того, щоб краще працювати — в цьому я переконався, коли вів комбайн в безмежному просторі поля. Так, пісня і хліб, праця і земна сила полонили мене. Лихо тільки, що знань було малувато. Я твердо вирішив — буду інженером. Бо не уявляю своє життя без поля, без машин, без сумлінної праці.

дах «Гав-ри-люк», серце заспівало від радості.

Час швидкоплинний. Ось уже перший курс закінчую. «Важко опанувувати ази інженерної науки?» — запитаєте ви. Безперечно, нелегко. Та хіба хліборобу звикати до труднощів? Але я знаю, що людина загартується в труднощах життя. І щоб бути висококваліфікованим інженером, потрібно вкладати в навчання всю душу, весь жар серця.

Я знову повернувся у рідне село Велику Мочулку Теплицького району на Вінниччині. Тільки через чотири роки, уже інженером, щоб присвятити своє життя найкращій праці на землі.

О. ГАВРИЛЮК,
студент 2 групи 1 курсу факультету механізації сільськогосподарства.

Мистецтво бути людиною

Мене дуже зацікавила дискусія, що йде на сторінках нашої багатотиражної газети про сучасну молоду людину. Хочу також поділитись думками з цього приводу.

Не буду зараз торкатись, як кажуть «високих матерій». Зупинюсь тільки на елементарній культурі поведінки. Чи не доводилось вам, дорогі друзі, спостерігати таку картинку: на трамвайній або тролейбусній зупинці багато людей. Всі з нетерпінням чека-

ють, але ось вагон підходить. Розштовхують жінок і дітей, літніх людей, до дверей пробирається юнак років 20—25. Він поспішає зайняти вільне місце, часто прямо під табличкою «Місія для дітей та інвалідів», і з цікавістю дивиться у вікно. А поруч стоять ті самі діти або інваліди, і не наважуються потурбувати цю «дитинку». На жаль, такі випадки трапляються дуже і дуже часто, і вони з якогось боку характеризують мого су-

часника. Багато юнаків і дівчат не знають правил поведінки. Не знають, наприклад, кому можна першому подавати руку для рукоштовкани.

Тепер трохи про моду. Молодь завжди залишається молоддю. Дівчина, співаюча, запальна. Вона дивиться на світ сміливо і прямо, радіє, веселиться. Молодим хочеться бути красивими, привабливими.

І не завжди вони знають, як це зробити. Дівчата надмірно фар-

буються, юнаки носять настільки брудні, витерті джинси, що на них гидко дивитись. Так дивно вони розуміють красу.

Зараз серед дівчат стало модно палити. Вони вважають, що це сучасно. З таким поглядом важко погодитись. Я вважаю, що це не тільки не сучасно, а навпаки, шкодить їм як особистостям.

Л. СВЯТЕЦЬКА,
студентка 1 курсу агрофаку.

ДО 1500-РІЧЧЯ КИЄВА

„І НАРЕЧЕ МЕНЕ...“

Ім'я Олександра Сергійовича Пушкіна стоїть поряд з іменами найвидатніших митців світу. Він завершив величезну працю своїх попередників і відкрив перед літературою нові шляхи, збагативши культуру невичерпними, вічно живими зразками художньої майстерності, глибокого внутрішнього змісту. В радянську епоху творчість Пушкіна стала надбанням усіх братніх народів Країни Рад. Здійснилось пророцтво поета:

«Про мене відголос пройде в Русі великій,
І нарече мене всяк суцый в ній язик...».

Український народ свято шанує геніального поета, який був зв'язаний найтіснішими узами з українською культурою. Ще за життя Олександра Сергійовича його твори поширювались на Україні. Про любов свою до Пушкіна говорили видатні майстри українського слова. Безсмертним поетом назвав О. С. Пушкіна великий Кобзар. Т. Г. Шевченко знав його твори, не раз цитував, згадував про них у щоденнику, повістях. Вплив пушкінської драматургії позначився на драматичних творах І. Франка й Лесі Українки, лірики — на віршах М. Рильського та інших поетів. П. Г.

Тихина підкреслював: «Із спадщини Пушкіна черпали ми весь час. Із спадщини Пушкіна черпаємо і тепер. І будемо черпати без кінця, бо ми хочемо розмовляти з співцем радості і щастя, з поетом-титаном... Пушкін для України був, е і вічно буде!».

У період південного заслання Олександр Сергійович відвідав на Україні чимало населених пунктів, жив у Катеринославі (тепер Дніпропетровськ), Кам'янці, Одесі, був у Тульчині, Києві. Це юнаком поет любив на крилах творчих мрій лінути до давнього града, до оповитих історичною романтикою високих дніпровських круч. Про це, зокрема, свідчать натхненні рядки славнозвісної поеми «Руслан і Людмила».

Побачити ж Київ поетові вдалося лише наприкінці січня 1821 року. Він приїхав з Кам'янки і оселився у будинку свого друга В. Давидова. Але цей будинок до нашого часу не зберігся. Частиною гостем Олександр Сергійович був і у героя Вітчизняної війни 1812 року, генерала М. Раєвського, який мешкав у невеличкому особняку на Печерську (нині вулиця Кірова). Тут не раз збирався декабристи. Короткочасне перебу-

вання у місті, знайомство з визначними місцями, архітектурними пам'ятниками надихнуло поета на написання нових творів. Так, наприклад, під текстом вірша «Земля і море» («Коли по синяві морів...») стоїть авторський підпис. «8 лютого 1821, Київ».

Орним з яскравих проявів любові трудящих Радянської України до поета є споруджений йому величний пам'ятник у Києві, при вході до чудового Пушкінського парку. На полірованому гранітному постаменті викарбувано: «Пушкіну — український народ». Пам'ятник чудово злився з навколишнім оточенням. Від великої транспортної арте-

В гостях у ніжинських механізаторів

Ніжинський технікум механізації сільського господарства — один з найстаріших середніх спеціальних учбових закладів в нашій країні. Він існує вже понад 80 років. За цей час в житті технікуму зародилось чимало цікавих традицій, і серед них — щорічні вечори інтернаціональної дружби, в яких беруть участь викладачі, і студенти.

Цього року гостями ніжинських механізаторів стали іноземні студенти Української сільськогосподарської академії.

Ніжин зустрів нас ласкавим сонцем, але ще теплішою була гостинність наших господарів — членів клубу інтернаціональної дружби. Вони розповіли нам про технікум, його історію і традиції, про інтернаціональну роботу, яку проводить клуб.

Куба та Ефіопія, Чехословаччина і Афганістан, Гвінея та Угорщина... Представників цих країн зустріли хлібом-сіллю і оплесками ті, що зібрався в актовому залі. З великою цікавістю і увагою слухали ніжинці розповіді студентів про свої країни.

У святковому концерті також взяли участь і кийські студенти. Й радянські, й іноземні юнаки і дівчата продемонстрували інтерес до мистецтва інших народів. Приємно співляли танцювальні номери концерту: радянські юнаки відмінно виконали латиноамериканські танці, а інтернаціональний танцювальний ансамбль УСГА, в складі якого є і кубинські студенти, показав танці народів СРСР. Чимало оплесків випало на долю Шаїми Хашими та Сесе Моламу (Гвінея), які прочитали вірші російських поетів.

Після концерту наша група відвідала музей історії технікуму. Всі події життя ніжинських механізаторів відображені на його стендах. В музеї В. І. Леніна особливу увагу привертають подарунки з дерева, скла, металу, пластмаси, зроблені руками учнів. Кімната бойової слави розповідає про героїчну боротьбу ніжинського підпілля в роки Великої Вітчизняної війни. Ця кімната — не просто музей: тут приймають в піонери, в члені ВЛКСМ кращих хлопців і дівчат зі шкіл Ніжина.

Вже ввечері від'їжджали ми з Ніжина, сповнені глибокої подяки до наших нових друзів і впевненості, що наші зв'язки будуть міцніти.

Т. ДАВИДОВА,
асистент кафедри російської мови.

У музеї коштовностей

У дев'яти залах музею історичних коштовностей УРСР експонуються пам'ятки матеріальної культури, починаючи з VI століття до нашої ери. Експозиція «золотої комори» починається з так званого скіфського періоду. Подовгу затримується кожен біля золотого діадема з рельєфним орнаментом. Поруч золоті вироби грецьких майстрів, золоті вінки і персні. Наступний зал відведено знахідкам із кургана Тоста Могила, що на Дніпропетровщині. Тут археологи виявили поховання скіфської царівні з дитиною. А ось унікальна знахідка скіфо-античного періоду — золота пектораль. Діаметр коштовності — 30 сантиметрів, її вага 1150 грамів. Завершується експозиція діарамою древнього Києва. Тут і золоті верхі храми, і ремісничий Поділ.

Ю. КАРМАЗІН

ПАМ'ЯТІ ЗАГИБЛИХ

У серпні 1979 року група туристів академії здійснила похід по місцях бойової слави Західного Кавказу.

...Йшов 1943 рік. Радянські війська стійко стримували натиск фашистських гнібителів. Ставлячи перед собою мету захвату головних районів Кавказу і маючи добре підготовлені війська дивізії «Едельвейс» для ведення бойових дій в гірських умовах, німці атакували найбільш важливі в стратегічному плані перевали, через які лежав прямий шлях до їхньої цілі. Тривали запеклі й криваві бойові дії на перевалах Холега, Марухський, Наур, Адзаті.

Радянські бійці 819 полку стояли насмерть на перевалі Марухський, який прозвали «Льодовою фортецею». І фашисти не пройшли. Багато радянських солдатів загинуло, адже війна у горах — це особлива війна, що потребує від військ спеціальної підготовки.

Тутешні пастухи розповідали нам про скелю «Мовчанія».

Німці захопили один із перевалів і утримували його до підходу головних своїх сил. Будь-якою ціною було необхідно відбити цей перевал у ворога. Гру-

па добровольців намагалась підібратися до фашистських укріплень з боку стрімкої скелі, звідки німці зовсім не чекали нападу. Серед наших бійців була домовленість: не кричати, якщо навіть зірвешся у прірву. І це для того, щоб не викрити присутність товаришів.

Двоє з них зірвались, так і не закричавши...

Легендарний перевал Наур. Зараз на цьому побудований з каміння і тогочасної зброї музей.

Хвилинами мовчання на кожному перевалі ми вшановували пам'ять загиблих. На перевалі Холега нами був встановлений вимпел з вибитими на ньому словами: «Пам'яті тих, хто поліг за нас».

Хочеться свою розповідь закінчити віршами:

«Здесь вчера свистели пули,
Здесь вчера земля взлетала,
Оставался только пепел
От людей и от металла.
А сегодня мы шагаем
По обстреляным дорогам;
Мы войну по книгам знаем,
По могилам, по тревогам...».

В. МАЛЬЦЕВ,
студент III курсу факультету автоматизації с. г.

«Щасливе дитинство».

Фотохуд. М. Хусейна.

І ЧЕРВНЯ — ДЕНЬ ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

ДІТИ НА ВУЛИЦІ

Оленчина мама поспішала. Вона тримала доньку за руку, і п'ятирічна дівчинка старанно дріботіла ніжками, намагаючись не відставати. Мама першою позирнула на годинника і звернула до краю тротуару.

— Тут немає переходу! — сказала Оленка і спробувала висмикнути руку.

— Облиш, будь ласка, — роздратовано промовила матір, — ми й так запізнюємося.

— А пам вихователька у дитсадку казала, що так переходити вулицю не можна, — вперто повторила дівчинка.

— Горе ти моє! — мама підхопила доньку на руки. — Чи ти хочеш, щоб у мене були неприємності на роботі? — І вона побігла.

Сердито скреготнули гальма автомобіля, водій осудливо похитав головою, але жінка вже була на протилежному боці вулиці.

Вечері, забравши Оленку з дитсадку, мама залишила її погуляти на подвір'ї, а сама пішла в магазин, наказавши доньці не виходити на вулицю.

Хвилини через п'ятнадцять повертаючись назад, мама побачила біля будинку натовп. Якесь підсвідоме занепокоєння змусило її прискорити крок.

— Що тут сталося? — запитала жінка у знайомої. Та швидко і якимось дивно позирнула на неї, відвела очі і глухо промовила:

— Вашу Оленку збила машина...

Брязкнули об асфальт пляшки з молоком. Відчайдушно розтовхуючи натовп, жінка протиснулася наперед і на мить завмер-

ла. Донька її напівлежала на руках палаючого водія. Жінка скрикнула, впала навколішки біля дівчинки, притисла її голівку до грудей і зайшла плачем. Дівчинка прийшла до тями і кволо ворухнулася.

— Жива! Ріднесенька моя, дочечко, та як же це... — і раптом сердитим тоном додала. — Хіба ж можна тут бігти через вулицю?!

Оленка поглянула на маму великими оченятами, потемнілими від болю, і осудливо прошепотіла:

— Ти ж сама так бігла сьогодні вранці, хіба забула?

Обличчя жінки вкрілося червоними плямами...

Цей випадок не надуманий. Таке було насправді. Оленка Бондаренко добре знала правила руху, їх вивчали в дитсадку, однак вона все ж грубо порушила їх. Чому? Бо так само робила її мати. На щастя, цього разу все обійшлося лише сльозами: спасибі водієві, встиг загальмувати. А скільки таких ось випадків закінчується трагічно!

Закінчилися шкільні заняття. На дітей чекає пекела пора літніх канікул. В цей час помітно зростає кількість нещасних випадків з маленькими пішоходами. Діти більше бувають на вулиці без нагляду. Не шкодуйте часу і зусиль на те, щоб вберегти їх від бід. Не дозволяйте дітям, яким ще не виповнилося чотирнадцяти років, кататися на велосипедах по міських вулицях — це забороняється правилами дорожнього руху. Є чимало випадків, коли нехтування цією вимогою призвело до нещастя.

В. ШАРОВ.

АНСАМБЛЮ БУТИ!

Ветерани факультету захисту рослин з сумом згадують, що колись, у незапам'ятні часи, був у них прекрасний вокально-інструментальний ансамбль. І слава про нього йшла не тільки в академії, але й за її межамі. Проте зараз від ансамблю залишились тільки спогади, а сам він десь розсіявся, безслідно зник. І найгірше те, що кудись зникли інструменти. З виконавця-ми справа простіше, від бажаних спробувати себе в музичному мистецтві відбою нема. Грати хочемо і можемо, але на чому? Ось де заковка.

Коли на початку нового року було обране нове комсомольське бюро — хлопці енергійні, ініціативні — вирішили поновити вокально-інструментальний ансамбль. Вірніше, створити його заново. Інструменти придбати на власні кошти. Звичайно, які у студентів гроші? Комсомольське бюро звернулось із закликом до всіх курсів і груп — заробити гроші на придбання інструментів. Всі одностайно підтримали ініціативу комсомольського бюро. Вже зроблені перші кроки. Ще восени комсомольці, всі студенти факультету працювали в дослідному господарстві села Новосілки. В роботі охоче брали участь наші іноземні друзі, кубинці й угорці.

Активістом цієї справи виступає член комсомольського бюро, студент I курсу Сергій Лакей. Цієї весни він, разом з комсомольським бюро, організував кілька виїздів на польові роботи. Ведеться чіткий облік комсомольців, які беруть участь в цій справі, і, звичайно, зароблених грошей. Правду кажучи, заробили

ми поки що дуже мало, проте початок вже є, значить, справу вирішимо. Тим більше, що партійне і профспікове бюро, деканат обіцяли нам допомогти. Ми віримо, що нашому ансамблю знову бути.

А. ПАТРАШКО,
заступник секретаря комсомольського бюро факультету.

Якщо вас призначили буфетником, чи, як це частіше буває, буфетницею в якомусь з корпусів академії, і ви ще не маєте досвіду роботи, можете сміливо скористатись з наших порад.

Отже, що потрібно для нормальної роботи буфету?

По-перше, це таблиця (під склом, або без нього). Проте зі склом солідніше), на якій можна написати години роботи буфета (можна і не писати, так скромніше). Не треба, думаю, доводити, що дотримуватися цих годин зовсім не обов'язково. В такій пунктуальності є щось чуже нам.

По-друге, потрібні паперові серветки. У вашому буфеті вони можуть виконувати як свої власні функції, так і за сумісництвом служити тарілками. У цьому є цілий ряд переваг перед власно тарілками: а) серветки не потрібно мити (заощаджуємо час і робочу силу); б) їми можна витерти ще й руки (заощаджуємо серветку). Правда, для викладачів, які люди більш консервативні, ніж студенти, і можуть вас невірно зрозуміти, тримайте тарілки звичайні, кількістю

ФЕЙЛЕТОН НА ДОПОМОГУ буфетнику — початківцю

10—15. Більше не треба. Саме так, до речі, і роблять в буфеті II учбового корпусу нашої академії.

По-третє, потрібен певний сортимент. Тут ми вам радимо обмежитись тільки найнеобхіднішим. Користуйтесь у цьому питанні прислів'ям стародавніх римлян, які говорили: «Якщо хочеш погубити людину, дай їй все, що вона хоче». Якщо ви по-справжньому турбуєтесь про студентів, не загодовуйте їх.

Історія має багато прикладів мужності і витримки людини. На жаль, наші студенти потрібної витримки і терпіння не мають. Так, вони ледве дочекалися відкриття їдальні, яка була близько пізнього на ремонті. І йоги, і спартаці, наприклад, навіть не помітили б такої дрібниці.

І по-четверте, в буфеті по-

ПЕРЕД НОВИМИ СТАРТАМИ

В травні у Тетіїві (Київська область) проводилась першість обласної Ради ДСТ «Колос» з важкої атлетики серед сільських спортсменів. У змаганнях взяла участь збірна академії, яка посіла II місце, поступившись 35-ма очками лише хазяям.

В особистому заліку чемпіоном області став Олександр Верис — першокурсник агрохімічного факультету. Другі місця посіли викладачі кафедри фізвиховання О. В. Довгич та автор цих рядків. Вдало виступив і випускник ветеринарного факультету Микола Братцев, посівши III місце у напівважкій вазі.

З 1 по 11 вересня на спортивній базі УСГА будуть проводи-

тись фінальні змагання за програмою XV спортивних ігор вузів МСГ СРСР. Наша команда посилено готується до цих стартів, чому й сприяли проведені обласні змагання.

В. ЛИСЕНКО,
викладач кафедри фізвиховання.

Коментар редакції

У номері 21 від 20 травня в огляді стійної преси було зроблено зауваження щодо назви стійнивки лісогосподарського факультету. До редакції надійшло кілька запитань: чи справді не має права на існування назва «Лісовод».

Треба визнати, що твердження про відсутність в українській мові слова «лісовод» не зовсім вірне. Хоча у більшості словників його й немає (навіть у тритомному російсько-українському словнику на 120 тисяч (!) слів), все ж зустріти його можна. Однак з позначкою, що розшифровується як «зустрічається рідко». Як правило, вживається слово «лісівник».

Справа в тому, що в подібних випадках в українській мові граматично правильніше вживати суфікс «ник» (наприклад «садівник», «овочівник»). Форма «вод», що перейшла з російської, в літературній мові майже не зустрічається.

Звичайно, назва «Лісовод» не є серйозною помилкою, однак, може редколегії все ж слід розглянути питання про доцільність більш уживаної назви?

ДО ВІДОМУ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Наступний номер газети «За сільськогосподарські кадри» вийде 2 вересня цього року. Перебуваючи на виробничій практиці, в цікавих подорожах, не забувайте збирати матеріали, для нашої багатотиражки. Чекаємо ваших дописів.

В. о. редактора С. РУДЕНКО.

Ось так, весело, з вогником працювали радянські та іноземні студенти.